

Zbrodnie korporacyjnych mediów przeciwko Libii i ludzkości

12 czerwca 2011

Zachodni dziennikarze w Trypolisie pomijają ofiary wypadków spowodowanych przez bomby ich własnych krajów rzucone na cywilów w Libii, ale są ostrożni w powiadamianiu NATO, kiedy sami wychodzą z hoteli. Zbrodniarze wojenni i ich media są moralnie i prawdopodobnie prawnie nie do odróżnienia. „Jako sprawcy tych zbrodni poprzez nieustanną propagandę, kłamstwa i demonizację tych na celowniku Stanów Zjednoczonych, media są tak samo winne najbardziej karygodnego łamania praw człowieka, jak rząd, któremu służą.

„Ciągłe pomijanie przez Burnsa libijskich ofiar, wywołuje jakby zaproszenie do większych bombardowań NATO i śmierci wśród cywilów”.

Każdego dnia, w Afganistanie, Iraku, Somalii, Kongo i teraz Libii, amerykańskie media popełniają zbrodnie przeciwko ludzkości, które są równe zbrodniom popełnianym przez rząd Stanów Zjednoczonych. Jako ułatwiacze tych zbrodni poprzez nieustanną propagandę, kłamstwa i demonizację tych na celowniku Stanów Zjednoczonych, media są tak samo winne najbardziej karygodnego łamania praw człowieka, jak rząd, któremu służą. „New York Times” i reszta wyjących propagandystów, którzy nazywają się dziennikarzami, nie zachowują się inaczej, niż wydawca niemieckiej gazety, Julius Streicher, którego powieszono za medialne zbrodnie przeciwko ludzkości w październiku 1946 roku.

Streicher zapłacił życiem za wykorzystywanie swojej gazety, „Der Sturmer”, do demonizacji Żydów, i dlatego, według słów wyroku śmierci na niego, „skażał niemiecki umysł wirusem

antysemityzmu, oraz podżegał naród niemiecki do aktywnego prześladowania” Żydów. Streicher nie był członkiem niemieckiej armii, ani nie brał udziału w holokauście, ale wyrok w Norymberdze mówił, że jego rodzaj dziennikarstwa był zbrodnią przeciwko ludzkości, i legitymizował jego realizację.

Jeżeli słuszny był wyrok dla NAZI dziennikarza Streichera w 1946 roku, to z pewnością powinien stosować się wobec tych w dzisiejszych mediach, którzy „skażają” amerykański umysł morderczymi emocjami i podają kłamstwa opinii publicznej, dla której starają się przekształcić wojnę agresywną w misję humanitarną, i szyczą z ofiar brutalnych bombardowań NATO libijskiej stolicy, Trypolisu.

„Zachodni dziennikarze informują NATO kiedy opuszczają hotele, by nie doświadczyć bombardowań”.

John Burns z „New York Times”, to celebrowany zbrodniarz medialny. Oprócz demonizowania libijskiego przywódcy Muammara Kadhafiego w dokładnie taki sam sposób, w jaki on i jego koledzy przedstawiali irackiego Saddama Husajna, a poprzednia generacja dziennikarskich degeneratów przedstawiała Fidela Castro, obecna misja Burnsa to zaprzeczanie faktom, iż setki nalotów bojowych NATO przeciwko Trypolisowi zabijały libijskich cywilów. Jego stałe ignorowanie libijskich ofiar jest wyjątkowo wulgarne i rasistowskie, i skutkuje wspieraniem większej liczby bombardowań NATO i śmierci cywilów. Gdyby ktoś nazywający siebie dziennikarzem biegał po Londynie w czasie ataków NAZI w 1940 roku, twierdząc, że brytyjskie cywilne ofiary bombardowań były nieistotne lub minimalne, zostałby aresztowany i prawdopodobnie powieszony.

Koledzy Burnsa należący do kłamiącej bandy medialnych zbrodniarzy i koczujący w hotelach Trypolisu, stwarzają propagandę, która sprawia, że śmierć spada jak deszcz na mieszkańców miasta. Ale, według historii Burnsa z 7 czerwca, zachodni dziennikarze informują NATO, że opuszczają swoje hotele, by nie zostać złapanymi w bombardowaniach. Kiedy

imperialistyczna prasa powraca bezpiecznie do hotelu, mordy mogą rozpocząć się ponownie.

Koledzy Burnsa w regionach opanowanych przez rebeliantów, spędzają większość swojego czasu wielbiąc opozycję, która jest pełna dokładnie tego rodzaju islamskich dżihadystów, a których ci sami reporterzy demonizują jako tych, którzy zasługują na śmierć w Afganistanie i Iraku. Amerykańskie media doskonale rozumieją, że siła demonizacji jest bronią wojenną, i celują tę broń w takim kierunku, jak chce rząd. W ostatecznym rozrachunku, oni są winni tak samo jak rząd, któremu służą.

Autor: BAR – Glen Ford

Tłumaczenie: Ola Gordon

Źródło oryginalne: uruknet.info

Źródło polskie: [Stop Syjonizmowi](http://Stop.Syjonizmowi)